Note din Spindleruv Mlyn

Cum au dat motocicliștii noștri asaltul spre primele locuri...

În disputa din acest an pentru „Vasul de argint", reprezentanții noștri (pe Jawa și CZ), outsideri mai puțin luați în seamă înaintea concursului — s-au impus categoric, chiar din prima zi. Faptul a făcut ca, apoi, cuvintele romini și Rominia să apară foarte des în discuțiile tehnicienilor, cît și în cele ale miilor de spectatori, aceste cuvinte fiind însoțite de fiecare dată de aprecieri măgulitoare.

Și într-adevăr, motocicliștii noștri au înregistrat cea mai valoroasă comportare pe plan internațional, în această competiție de mare amploare.

De la locul 8 sau 10, ocupat în alte ediții, și pînă la locul 2 (1957) este desigur un salt care vorbește de la sine. Lucrul acesta a fost posibil datorită în special dîrzeniei, curajului și mai ales unei ambiții rar întîlnite la alte formații.

Ca să ilustrăm aceasta, vom reda pe scurt cîteva aspecte. La plecarea în etapa a VI-a, delegația noastră a trăit cele mai mari emoții și îngrijorări. **M. Cernescu** (medalia de bronz) a rupt către sfîrșitul etapei a IV-a cadrul pe care l-a cîrpit în grabă în mod rudimentar la un fierar și totuși a continuat cursa. Aceasta îl obliga să concureze cu mare prudență, ceea ce îi aducea mereu puncte penalizare. Esențialul însă era să nu abandoneze. Și a izbutit această, datorită atît curajului (cadrul se putea frînge în orice clipă, provocînd o căzătură gravă) cît și măiestriei de a se descurca în atari condițiuni pe un traseu extrem de dificil. **L. Szabo** (medalia de bronz) suferind în ajun o răsturnare gravă, a terminat în acea zi cu mare greutate. Abia putea pune piciorul pe pămînt (un genunchi i se umflase cît bania). A pornit totuși în cursă. Trebuia făcut orice efort, orice sacrificiu, pentru a ne păstra poziția de mare cinste: locul doi. A concurat complet slejt din pricina durerilor dar a terminat cursa.

În sfîrșit, **Al. Lăzărescu** (medalia de argint), cel mai valoros reprezentant al nostru, unul din alergătorii „matematici", calculați, și de un calm extraordinar, era și el neliniștit.

O roată izbită în ajun într-un bolovan era departe de a avea o formă rotundă. Cîteva ciocane, o reparație foarte aproximativă, și pe o mașină care-l zdruncina, rutinatul Lăzărescu a terminat cursa, penalizat fiind în ultima etapă numai cu două puncte. Cînd arbitrul de sosire a lăsat steagul, marcînd sfîrșitul cursei, în delegația noastră s-a produs o adevărată explozie de bucurie, de altfel pe deplin justificată.

Rîndurile de mai sus fac de prisos orice alte comentarii asupra valorii celor trei motocicliști și exclud alte explicații de ordin tehnic sau tactic.

Alături de ei, **Barbu Predescu** (medalia de bronz), concurînd în proba pentru echipe de club, s-a ridicat la același nivel.

Și acum, pe scurt, despre ceilalți concurenți romini. **M. Pop**, din echipa A, a abandonat în etapa a III-a (avea doar un punct penalizare) din pricina spargerii rulmentului palier, în echipa B, lui **Gh. Ioniță**, rupîndu-i-se lanțul, i s-a blocat roata și a fost proiectat într-un stîlp. Nu a mai putut relua cursa, motocicleta fiind deteriorată. **N. Sădeanu**, a fost nevoit să iasă din cursă din cauza unei fisuri la rotulă. La fel și **C. Radovici**, fisură la antebrat. Ambii au avut o comportare meritorie pînă în etapa a IV-a. **I. Popa**, al cărui motor cala, a abandonat în prima zi cînd, pe o porțiune de desiș și alergînd fără ochelari, a fost rănit la un ochi.

Iată la ce încercări deosebit de grele au fost supuși concurenții, nevoiți deseori să împingă, pe lungi porțiuni, mașinile împotmolite pe drumeaguri noroioase. În clișeu, Heinz Mayer (R.F.G.) unul din cei 81 care au abandonat în prima etapă
(PRESS FOTO HURKA — Praga)

Din echipa de club, am pierdut în prima zi doi componenți: debutanții **Șt. Iancovici** și **P. Gheorghiu**. Lăsîndu-se antrenați în ireșul altor concurenți versați, și-au pierdut calmul, s-au pripit și, firește, au suferit căzături grave care i-au scos din cursă. **H. Sitzler**, debutant, a rezistat onorabil pînă în etapa a V-a, cînd, descurajat în urma unor defecțiuni, a sosit după închiderea controlului.

În încheiere, putem afirma că motociclismul romînesc a făcut un mare pas înainte, la care au contribuit evident și antrenorii Katzender, Spiciu și Mavrodin. Pas care ne încîntă, firește, dar care, de aci înainte, ne cere să știm să păstrăm poziția cucerită, să ne pregătim cît mai temeinic pentru a face în continuare alți pași de care (faptele au dovedit-o) sîntem capabili.

EMIL IENCEC

În așteptarea echipelor participante la „Cupa București"

Vă prezentăm astăzi: jocul de polo din Iugoslavia

Ne-am apropiat la o săptămînă de turneul internațional de polo pe apă dotat cu „Cupa București". Pe adresa C.C.F.S.-ului au sosit și ultimele confirmări din partea echipelor participante și arbitrilor, iar membrii comisiei de organizare sînt aproape de sfîrșitul lucrărilor menite să asigure competiției o bună desfășurare. Pînă la sosirea lor în capitala țării, am socotit util să înlesnim cititorilor noștri o vedere de ansamblu asupra valorii la care a ajuns jocul de polo în țările care își trimit reprezentanții la „Cupa București". Aprecierilor noastre privind gradul de dezvoltare al jocului de polo în Ungaria și Olanda, le vom adăuga astăzi altele noi, cu referire de astă dată la jocul de polo pe apă din Iugoslavia.

În ierarhia valorilor mondiale, polo-ului iugoslav i s-ar potrivi—de minune—titlul de vice-campioană. El ar caracteriza cît se poate de bine echipa reprezentativă care a ținut la toate competițiile de amploare „trena" echipei Ungariei. Așa s-a întîmplat în 1952 la Olimpiada de la Helsinki, tot așa, doi ani mai tîrziu, la campionatele europene de la Torino, la fel și la ultimele Jocuri Olimpice desfășurate la Melbourne. O singură excepție a existat (parcă pentru a confirma regula), cînd faptele s-au petrecut altfel. În anul 1953, la Nimega (Olanda), cînd „Trofeo Italia" se găsea la cea de a doua ediție a sa, reprezentativa Iugoslaviei a trecut de toți adversarii, instalîndu-se la sfîrșitul turneului în fruntea clasamentului.

Anul acesta era cît pe aci ca iugoslavii să repete, la ei acasă, succesul de la Nimega. Dar în meciul decisiv ei n-au reușit în fața reprezentativei U.R.S.S. decît un rezultat egal (1-1). Datorită acestui rezultat locul I la cea de a III-a ediție a „Trofeului Italia" a revenit jucătorilor sovietici.

Se poate vorbi de o școală iugoslavă de polo. Spre deosebire de școala maghiară, orientată spre un joc ofensiv, bazat pe multă mobilitate și viteză în acțiuni, ei îi este caracteristic jocul pozițional, prudent, jucătorii diferitelor compartimente părăsindu-și arareori atribuțiile specifice posturilor lor. Singurul punct comun care apropie cele două școli îl constituie tehnica individuală, capitol în care jucătorii iugoslavi și cei maghiari sînt la fel de pricepuți.

G. NICOLAESCU

Emil Voicu are toate motivele să zîmbească fericit obiectivului fotografic. Timpul cu care a acoperit sîmbătă distanța de 100 m. liber (1:00,2) îl arată bine pregătit pentru întîlnirea de la sfîrșitul acestei săptămîni cu tinerii înotători din R. D. Germană

EPILOG la internaționalele de tir de la București... PROLOG la „europenele" de la Belgrad

După 5 zile de dispute în poligonul Tunari, participanții la cea de a IV-a ediție a campionatelor internaționale de tir ale R.P. Romîne au purtat ultimele discuții prietenești în cadrul unei mese comune la Athenée Palace, și-au luat rămas bun cu această ocazie, promițîndu-și revederea la internaționalele din 1958.

Iată cîteva frînturi din convorbirile surprinse de... indiscreția gazetărească:

— Ce v-a plăcut mai mult la aceste campionate?

— **Învingătorii romini** — a răspuns dl. Bonin, conducătorul delegației franceze. **Pentru înalta lor măiestrie, pentru calmul cu care reușesc să definitiveze performanțele conturate după primele focuri. În aceasta constă valoarea unui veritabil campion!**

— Ce amintiri păstrați de la aceste întreceri?

— **Un poligon admirabil, o organizare perfectă, răsplătite cum se cuvine, de performanțe strălucite...** Aceasta a fost replica promptă a d-lui Horber, membru al conducerii U.I.T.

— Ce au „cules" trăgătorii chinezi din poligonul Tunari?

— **Am venit să învățăm, am învățat și sîntem bucuroși că am obținut și cîteva succese** — a răspuns șeful delegației R.P. Chineze, Cian Vi-han. La care noi ne-am permis să completăm: **un debut strălucit!**

Și discuțiile referitoare la organizarea întrecerilor (care — într-adevăr — a fost, în general, la înălțime), la performanțele și la comportarea sportivilor romîni (care au dominat net această ediție a campionatelor) au continuat încă multă vreme, amînînd cu cîteva ore o analiză mai amănunțită.

Dacă ar fi să ne rezumăm la opinia oaspeților, ar trebui să considerăm aceste campionate ca un succes total. Dar, noi care ne cunoaștem mai bine posibilitățile, nu ne putem declara atît de satisfăcuți. În primul rînd, întrecerile au arătat că echipele noastre de juniori și de femei — în ciuda victoriilor directe repurtate asupra reprezentativelor Iugoslaviei — nu au dat randamentul maxim. Este evident că atît juniorii cît și trăgătoarele nu sînt acomodați cu probele de 3x20, iar echipele nu sînt încă „sudate", nu formează colective omogene care luptă pentru un scop comun. După părerea noastră cauzele care determină această situație — cu atît mai neplăcut acum cînd ne găsim în ajunul „europenelor" de la Belgrad — sînt următoarele:

— Calendarul intern oficial nu a fost alcătuit în funcție de cerințele marilor întreceri internaționale la care participăm. Ne referim în special la faptul că în campionatele naționale (august 1957) a fost programată proba de 3x40, în locul celei de 3x20 existente la „europene", ceea ce a determinat ca trăgătoarele noastre, urmărind — firesc — cucerirea titlului de campioană, să se pregătească în special pentru 3x40 și să neglijeze astfel proba de 3x20. Or, există o deosebire categorică între pregătirea tactică și psihică pentru aceste două probe care, la prima impresie, par deosebite numai prin faptul că una este dublă față de cealaltă.

— Selecția reprezentativelor pentru europene s-a făcut în mod defectuos. Întîrziindu-se pînă după internaționale definitivarea echipelor, s-a creat o stare nefirească de încordare, de luptă directă între trăgătoare, numai în scopul cuceririi unui loc în „națională", care au absorbit atenția de la omogenizarea formațiilor și de la ridicarea nivelului lor mediu.

Juniorii și trăgătoarele nu au beneficiat decît de două verificări internaționale, ceea ce este cu totul insuficient pentru rodarea și maturizarea lor în vederea marilor întreceri.

Cu toate că ne aflăm în această situație dificilă, totuși reprezentativele noastre care se deplasează în cursul săptămînii la Belgrad în vederea „europenelor", pot obține printr-un efort de voință, prin punerea în valoare a tuturor posibilităților lor individuale și prin lichidarea animozităților existente între trăgătoare, rezultate onorabile, la nivelul prestigiului internațional al tirului romînesc, la înălțimea rezultatelor din „europenele" de la București.

RENATO ILIESCU
HRISTACHE NAUM

Finala campionatului republican de oină

Și în acest an, jocul nostru național — oina — a făcut un pas serios pe calea dezvoltării sale din punct de vedere tactic și tehnic. Acest lucru l-au dovedit competițiile organizate încă din primăvară și continuate cu etapele campionatului R.P.R. Întrecerile care au avut loc de curînd (etapa de zonă) la R. Vîlcea, Focșani, Dej și Constanța, au desemnat formațiile care se vor întîlni în etapa finală la Timișoara între 4 și 6 octombrie. Echipele Dinamo, Știința (București), Locomotiva Sibiu, Recolta Cureani, Energia Ploești, Recolta Osoaia, Recolta Chiuiești și Energia Timișoara vor trebui să demonstreze în cadrul finalei, că oina merită un loc de frunte în sportul nostru.

— 2 OCTOMBRIE — Ziua Forțelor Armate ale R. P. R.

(urmare din pag. 1)

De cîteva luni s-au înființat cluburile regionale C.S. Armata în rîndurile cărora sînt selecționați cei mai talentați sportivi. Aici li se oferă militarilor cu aptitudini sportive condițiuni optime pentru ridicarea măiestriei sportive iar mulți dintre ei s-au și afirmat în diversele campionate republicane. Astfel, C. S. Armata Marina Constanța are o echipă de handbal în cat. B a campionatului național, o formație de baschet care s-a calificat în turneul final pentru promovarea în categoria A iar o serie de înotători și canotori au participat alături de sportivii de la C.C.A. în numeroase competiții. Clubul C.S. Armata Ploești se mîndrește cu echipa de rugbi din categoria A iar formația de fotbal C.S. Armata Tecuci se străduiește să promoveze în categoria B. Clubul din Orașul Stalin a început să formeze puternice secții de atletism și box iar nenumărate echipe militare sînt angrenate în campionatele raionale, orășenești și regionale.

Alături de toți militarii Forțelor noastre Armate, sportivii de la C.C.A. întîmpină ziua de 2 Octombrie cu deosebită însuflețire. Ei vor sărbători 2 Octombrie susținînd întîlniri prietenești în perioada dintre 1—6 octombrie cu diverse echipe sportive ale cluburilor militare din Sofia, Berlin și Varșovia.

Ziua de 2 Octombrie a devenit o sărbătoare tradițională a întregului popor, a destoinicilor militari ai Forțelor Armate ale Republicii noastre, apărători vigilenți ai cuceririlor revoluționare din țara noastră.

Despre situația bazelor sportive din orașul Timișoara

Orașul Timișoara, a cărui tradiție sportivă este binecunoscută, și-a pierdut în ultimii ani prestigiul din cauza inexistenței unor baze corespunzătoare (sală, bazin acoperit, stadion cu capacitate mare). Aceasta deși s-au făcut promisiuni, proiecte și uneori au început chiar lucrări de amenajări la diferite baze sportive.

În 1956, de pildă, a început construirea unui bazin cu dimensiuni olimpice la Progresul. Spre sfîrșitul anului însă, sumele alocate au fost folosite în alte scopuri, construcția a rămas neterminată iar înotătorii și jucătorii de polo continuă să-și limiteze activitatea la bazinul „Flamura roșie", învechit și cu dimensiuni mici. În momentul de față Comitetul Executiv al Sfatului Popular orășenesc a pus la dispoziția comitetului orășenesc C.F.S. suma necesară încheierii lucrărilor și se așteaptă ca T.R.C.L.T. să construiască bazinul Dar se va construi?

Lucrările pentru amenajarea stadionului Tineretului au început în anul 1953, dar — cu toate că serviciul de arhitectură al Sfatului Popular orășenesc a fixat cîteva termene (ultimul fiind 15 septembrie), — T.R.C.L.T. nu și-a făcut datoria și stadionul continuă să fie un... proiect.

De asemenea, la baza Energia Electrocombinat s-a început încă de anul trecut construcția a trei terenuri de tenis, unul de baschet și unul de volei. Ultimul termen de încheiere a lucrărilor: 31 august 1957. T.R.C.L.T. nu și-a făcut nici aci datoria.

În sfîrșit, încă o...speranță. S-a hotărît alocarea din fondurile Pronosport a sumei de 3.000.000 necesară construirii unei hale sportive de tipul sălii Floreasca. În același timp, Comitetul Executiv al Sfatului Popular regional a hotărît alocarea unei însemnate sume pentru construcția unui stadion corespunzător în orașul Timișoara. La aceste eforturi ar trebui să se adauge și o atitudine nouă față de construcțiile sportive ale celor care conduc treburile la Trustul regional de construcții Timișoara.

AL. GROSS
corespondent regional